

Kniha Daniel – číslo dvadsaťpäť

Odhalenie úpadku Babylonu: Prorocký úsek od Nebukadnesara po Bělsazara

Jeff Pippenger

2023-12-20

Pád Bělsaccara v piatej kapitole bol predobrazený pádom Nebukadnesara v štvrtej kapitole.

„K poslednému vládcovi Babylonu, tak ako predobrazne k jeho prvému, zaznel rozsudok božského Strážcu: ‚Ó kráľ, ... tebe sa hovorí: Kráľovstvo od teba odišlo.‘ Daniel 4:31.“ Proroci a králi, 533.

Nabuchodonozor predstavuje začiatok a Balsazár koniec kráľovstva, ktoré vládlo sedemdesiat rokov, a tak symbolizovalo panovanie zemskej šelmy zo Zjavenia trinástej kapitoly (Spojených štátov), ktorá mala vládnuť v čase, keď bola neviestka z Týru (pápežstvo) zabudnutá.

A stane sa v ten deň, že na Týros sa zabudne na sedemdesiat rokov, podľa dní jedného kráľa; po uplynutí sedemdesiatich rokov bude Týros spievať ako neviestka. Izaiáš 23,15.

Nabuchodonozor teda predstavuje začiatok Spojených štátov a Balsazár predstavuje koniec Spojených štátov. Nabuchodonozor predstavuje začiatok republikánskeho rohu a začiatok protestantského rohu. Balsazár predstavuje ukončenie republikánskeho a protestantského rohu.

Súd, ktorý prišiel na Nabuchodonozora, trval „sedem časov“. Príbeh o Nabuchodonozorovi, ktorý žil ako zviera dvetisícpäťsto dvadsať dní, použil William Miller pri svojej aplikácii „siedmich časov“ z Levitikus dvadsaťšesť, hoci sa nezaoberal dvetisícpäťsto dvadsiatimi, ktoré sú symbolizované v Bělsaccarovom súde.

A toto je nápis, ktorý bol napísaný: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Toto je výklad tej veci: MENE; Boh spočítal tvoje kráľovstvo a ukončil ho. TEKEL; Bol si odvážený na váhach a bol si uznaný za nedostatočného. PERES; Tvoje kráľovstvo je rozdelené a dané Médom a Peržanom. Daniel 5:25–28.

Okrem výkladu, ktorý Daniel priradil tajomnému nápisu na stene, slová „mene“ a „tekel“ predstavujú mieru hmotnosti a tieto slová zároveň označujú aj určitú hodnotu mincí (Exodus 30:13, Ezechiel 45:12). „Mene“ je päťdesiat šekelov, čiže tisíc gerahov. „Mene, mene“ sa teda rovná dvetisíc gerahom. „Tekel“ je dvadsať gerahov. Preto sa „mene, mene, tekel“ rovná dvetisíc dvadsiatim gerahom. „Upharsin“ znamená „rozdeliť“, a preto znamená polovicu jedného „mene“ a predstavuje päťsto gerahov. Spolu predstavujú súčet dvetisíc päťsto dvadsať.

Posledný citát sestry Whiteovej ukazuje, že Bělsaccar bol predobrazene znázornený Nebukadnesarom, no ešte konkrétnejšie zdôraznila ich spoločný súd, pričom oba súdy sú predstavené ako symbol „sedem časov“ z Levitika dvadsaťšesť. Písmo používa niekoľko výrazov na označenie „sedem časov“ z Levitika dvadsaťšesť. Jeremiáš ich predstavuje ako Božie

rozhorčenie.

Ako len zahalil Pán dcéru Sionu oblakom vo svojom hneve a zvrhol z neba na zem nádheru Izraela, a nespomenul si na podnož svojich nôh v deň svojho hnevu! Pán pohltil všetky obydlia Jáкова a nezľutoval sa; vo svojej prchkosti zrúcal pevnosti dcéry Júdovej; zrazil ich až k zemi; znesvätil kráľovstvo i jeho kniežatá. Vo svojom prudkom hneve odťal celý roh Izraela; stiahol svoju pravicu pred nepriateľa a vzplanul proti Jákovovi ako planúci oheň, ktorý požiera dookola. Napol svoj luk ako nepriateľ; postavil sa so svojou pravitou ako odporca a pobil všetko, čo bolo lahodné oku, v stane dcéry Sionu; vylial svoju prchivosť ako oheň. Pán bol ako nepriateľ: pohltil Izrael, pohltil všetky jeho paláce; zničil jeho pevnosti a rozmnožil v dcére Júdovej smútok a nárek. Násilne odňal svoj stánok, akoby bol záhradným prístreškom; zničil svoje zhromaždištné miesta; Pán spôsobil, že sa na Sione zabudlo na sviatočné zhromaždenia i soboty, a v rozhorčení svojho hnevu zavrhol kráľa i kňaza. Pán odvrhol svoj oltár, zošklivil si svoju svätyňu, vydal do ruky nepriateľa múry jej palácov; v dome Pánovom hlučali ako v deň sviatočného zhromaždenia. Pán si zaumienil zničiť múr dcéry Sionu: natiahol meráciu šnúru, nezdržal svoju ruku od ničenia; preto dal náreku val i múr; spolu ochabli. Náreky 2:1–8.

Hospodinov hnev je predstavený ako „rozhorčenie jeho hnevu“ a jeho hnev sa naplnil nad severným aj južným kráľovstvom Izraela. Preto kniha Daniel označuje „prvé“ a „posledné“ rozhorčenie. Jeremiáš označuje „meráciu šnúru“, ktorú Hospodin „natiahol“, keď prejavil svoj hnev voči svojmu vyvolenému ľudu. O tejto šnúre sa hovorí aj v Druhej knihe kráľov.

A Hospodin hovoril prostredníctvom svojich služobníkov, prorokov, a povedal: Pretože Menaše, judský kráľ, páchal tieto ohavnosti a konal horšie než všetko, čo páchali Amorejci, ktorí boli pred ním, a aj Júdu zvedol k hriechu svojimi modlami, preto takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Hľa, uvádzam na Jeruzalem a na Júdu také zlo, že každému, kto o ňom počuje, zazvoní obe uši. A natiahnem nad Jeruzalemom meráciu šnúru Samárie a olovnú domu Achabovho; a zotriem Jeruzalem, ako človek utiera misu, utiera ju a obracia ju hore dnom. A opustím ostatok svojho dedičstva a vydám ho do ruky jeho nepriateľov; a stanú sa korisťou a lúpežou pre všetkých svojich nepriateľov. 2 Kráľov 21:10–14.

„meračská šnúra“ Božieho rozhorčenia, ktorou je Mojžišových „sedem časov“, bola najprv natiahnutá nad severným kráľovstvom (domom Achabovým) a potom nad Judom. Ďalším biblickým výrazom pre „sedem časov“, odvodeným z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitikus, je výraz „rozptýlení“.

Vtedy budem aj ja kráčať proti vám v prchkosti; a ja, áno ja, vás budem trestať sedemnásobne za vaše hriechy. A budete jesť mäso svojich synov a mäso svojich dcér budete jesť. A zničím vaše výšiny, porúbem vaše modly a pohádzem vaše mŕtvolky na mŕtvolky vašich modiel, a moja duša bude vami opovrhovať. A obrátim vaše mestá na rumoviská, privediem vaše svätyne na spustošenie a neucítim vôňu vašich ľúbezných kadidiel. A obrátim krajinu na spustošenie; a vaši nepriatelia, ktorí budú v nej bývať, budú tým ohrození. A rozptýlim vás medzi pohanov a vytasím za vami meč; a vaša krajina bude spustošená a vaše mestá budú rumoviskami. Vtedy si krajina užije svoje soboty po celý čas, kým bude ležať spustošená a vy budete v krajine svojich nepriateľov; vtedy si krajina odpočinie a užije svoje soboty. Po celý čas, kým bude ležať

spustošená, bude odpočívať, pretože neodpočívala vo vašich sobotách, keď ste bývali na nej. Levitikus 26:28–35.

Rozptýlenie medzi pohanov sa pre Daniela naplnilo, keď bol ako otrok odvečený do Babylonu pri zajatí Jojakíma. Potom, kým bol Daniel v „zemi nepriateľov“, krajina odpočívala a užívala si „svoje soboty“. Druhá kniha kroník nás informuje, že tým časovým obdobím bolo sedemdesiat rokov Jeremiášových, ktoré Daniel neskôr rozpoznal v deviatej kapitole.

A tých, ktorí unikli meču, odviedol do Babylonu; a boli jemu i jeho synom služobníkmi až do panovania perzského kráľovstva, aby sa splnilo slovo Hospodinovo z úst Jeremiáša, dokiaľ si krajina neužíla svoje soboty; po celý čas, čo ležala spustošená, zachovávala sobotu, až sa naplnilo sedemdesiat rokov. Ale v prvom roku Kýra, perzského kráľa, aby sa splnilo slovo Hospodinovo povedané z úst Jeremiáša, vzbudil Hospodin ducha Kýra, perzského kráľa, takže dal vyhlásiť po celom svojom kráľovstve, a dal to aj písomne, hovoriac: Takto vraví Kýros, perzský kráľ: Všetky kráľovstvá zeme mi dal Hospodin, Boh nebies; a poveril ma, aby som mu vystaval dom v Jeruzaleme, ktorý je v Judsku. Kto je medzi vami zo všetkého jeho ľudu? Hospodin, jeho Boh, nech je s ním, a nech ide hore. 2 Kroník 36:20–23.

Pojem „rozptýlenie“ je symbolom „siedmich časov“. Súd nad Nabuchodonozorom, spočívajúci v „siedmich časoch“ života ako zver, predobrazoval súd nad Baltazárom, ako je znázornený tajomnými slovami na stene: „mene, mene, tekeli upharsin“. Baltazárov súd bol znázornený písmom, ktoré sa rovnalo číslu dvetisícpäťstodvadsať, tomu istému počtu dní, počas ktorých Nabuchodonozor žil ako zver, a tomu istému počtu rokov, ktorý je vyjadrený „siedmimi časmi“ v Levitikus dvadsaťšesť.

Súd nad Baltazárom, ktorý bol predobrazovaný súdom nad Nabuchodonozorom, bol symbolicky znázornený „siedmimi časmi“ a oba tieto súdy predstavovali „pád Babylona“, ktorý je symbolom posolstva druhého anjela. Prvým pádom Babylona bolo zrútenie Nimrodovej veže.

A celá zem mala jeden jazyk a jednu reč. A stalo sa, keď putovali od východu, že našli rovinu v krajine Šineár a usadili sa tam. A povedali jeden druhému: Nože, narobme tehál a dobre ich vypaľme. A tehla im bola namiesto kameňa a asphalt im bol namiesto malty. A povedali: Nože, vystavajme si mesto a vežu, ktorej vrch bude siahať až do neba; a učiňme si meno, aby sme neboli rozptýlení po tvári celej zeme. Vtedy Hospodin zostúpil, aby videl mesto a vežu, ktoré stavali synovia človeka. A Hospodin povedal: Hľa, sú jedným ľuďom a všetci majú jeden jazyk; a toto je len začiatok ich konania; a teraz im nebude znemožnené nič z toho, čo si zaumienili vykonať. Nože, zostúpme a zmäťme tam ich jazyk, aby nerozumeli reči jeden druhého. A tak ich Hospodin odtiaľ rozptýlil po tvári celej zeme, a prestali stavať mesto. 1. Mojžišova 11:1–8.

Pri súde nad Bábelom, ktorý bol súdom nad Nimrodom, Hospodin „rozptýlil“ Nimrodových vzbúrencov po „tvári celej zeme“. Nimrod a jeho druhovia vedeli, že ich vzbura spôsobí ich rozptýlenie, lebo povedali, že pohnútkou na stavbu veže a mesta bolo „urobiť si meno, aby sme neboli rozptýlení po tvári celej zeme.“

„Meno“ je v prorockom zmysle symbolom charakteru. Charakter, ktorý zaviedol Nimród a jeho spoločníci, je predstavený ich skutkami, lebo podľa ovocia poznáte charakter. Ovocím Nimródovej vzbury, a teda symbolom jeho charakteru, bolo postavenie veže a mesta. „Veža“ je symbolom cirkvi a „mesto“ je symbolom štátu. Meno Nimródových vzbúrencov, ktoré predstavuje ich charakter, bolo spojenie cirkvi a štátu, čo je symbolicky znázornené aj ako obraz šelmy.

V pasáži, ktorá označuje pád Bábelu, sa trikrát opakuje výraz „pod’me“. Tretí raz nastáva vtedy, keď Boh prináša súd zmätku ich jazyka a rozptyľuje ich po celej zemi. Prvé „pod’me“ bolo prípravou na druhé „pod’me“, keď stavali svoje mesto a vežu. Keď počas dejín druhého výrazu „pod’me“ dokončili svoje dielo, Boh zostúpil, aby viditeľne preskúmal ich vzburu. Tretie „pod’me“ bolo súdom a druhé „pod’me“ bolo vizuálnou skúškou. Prvé „pod’me“ predstavuje ich prvé zlyhanie a prorocky je trojnásobné vyjadrenie „pod’me“ označením trojkrového procesu skúšania večného evanjelia. Vo svedectve o Nimrodovej vzbure a páde je omnoho viac informácií, my však iba poukazujeme na to, že pri prvom páde Babylonu (Bábelu) je označený symbol „sedem časov“, znázornený „rozptýlením“. Nimrodov súd bol znázornený rozptýlením, Nabuchodonozorov súd „siedmimi časmi“ a Bélšaccarov súd „dvetisícpäťstodvadsiatimi“.

Podpis Alfy a Omegy určuje, že prorocká línia predstavená vo štvrtej a piatej kapitole je posolstvom poďakovania druhého anjela a Polnočného volania. Línia sa začína pádom Babylona, predstaveným Nebukadnesarom, čo označuje rok 1798, keď duchovný Babylon (pápežstvo) padol po prvý raz. Potom na konci línie padá Bélšaccarov Babylon, čím sa vyznačuje začiatok postupného pádu duchovného Babylona (opäť pápežstva), počínajúc krízou nedeľného zákona. Na začiatku línie sú dvaja svedkovia pádu Babylona a na konci sú dvaja svedkovia. Prorocká logika rozpoznáva podpis veľkého Začiatku a Konca, pričom vidí tému pádu Babylona dosvedčenú štyrmi svedkami v línii predstavenej v Danielových štvrtých a piatich kapitolách.

V typologickom a antitypickom vzťahu Nabuchodonozora a Balsazára, keď ho zosúladiť s poslednými dňami, nachádzame pozemskú šelmu v jej baránkovitom stave, predstavenú Nabuchodonozorom, a potom, keď hovorí ako drak, vidíme Balsazára. V prorockom vzťahu vidíme republikánsky roh vedený Ústavou Spojených štátov, predstavený Nabuchodonozorom, a zvrhnutie Ústavy, predstavené Balsazárom. Uvidíme tiež Nabuchodonozora ako múdru pannu a Balsazára ako nerozumnú pannu.

V ďalšom článku budeme pokračovať v našom výklade štvrtej a piatej kapitoly knihy Daniel.

„Bélšaccar dostal mnohé príležitosti, aby poznal a konal vôľu Božiu. Videl, ako bol jeho starý otec Nabuchodonozor vyhnaný zo spoločnosti ľudí. Videl, ako mu Ten, ktorý mu ho dal, odňal rozum, ktorým sa pyšný panovník chválil. Videl, ako bol kráľ vyhnaný zo svojho kráľovstva a stal sa spoločníkom poľnej zveri. No Bélšaccarova láska k zábave a sebaoslavovaniu zahladila poučenia, na ktoré nikdy nemal zabudnúť; a dopúšťal sa hriechov podobných tým, ktoré privolali na Nabuchodonozora zjavné súdy. Premárnil príležitosti, ktoré mu boli milostivo poskytnuté, a zanedbal využiť možnosti, ktoré mal na dosah, aby sa oboznámil s pravdou. Otázku: „Čo mám činiť, aby som bol spasený?“ tento veľký, no nerozumný kráľ ľahostajne obišiel.“

„Toto je nebezpečenstvo dnešnej bezstarostnej, nerozvážnej mládeže. Božia ruka prebudí hriešnika tak, ako prebudila Bělšaccara, no pre mnohých už bude neskoro na pokánie.

„Panovník Babylonu mal bohatstvo a česť a vo svojej pyšnej pôžitkárskej sebaoddanej povahe sa pozdvihol proti Bohu neba i zeme. Dôveroval svojmu vlastnému ramenu a nedomnieval sa, že by sa niekto odvážil povedať: ‚Prečo to robíš?‘ Keď však tajomná ruka písala písmená na stenu jeho paláca, Balsazár onemel v posvätnnej bázni. V okamihu bol úplne pozbavený svojej sily a pokorený ako dieťa. Uvedomil si, že je vydaný na milosť Toho, ktorý je väčší než Balsazár. Posmieval sa svätým veciam. Teraz sa jeho svedomie prebudilo. Uvedomil si, že mal výsadu poznať a konať vôľu Božiu. Dejiny jeho starého otca vystúpili pred ním tak živo ako písmo na stene.“ Bible Echo, 25. apríla 1898.